

Vannacht zagen we een nieuwe maan, of liever geen maan, en tevens het begin van een nieuwe cyclus. De laatste 2 weken van de winter gaan in, althans volgens de oude traditie. De winterzonnewende eind december geeft hoop, want het licht gaat wederkeren, de dagen gaan weer lengen, de donkerste tijd van het jaar ligt achter ons. We kunnen niet wachten tot het eerste lentezonnetje onze huid verwarmt, op de geur van belofte, de eerste keer buiten zonder winterjas, op zingende vogels vroeg in de ochtend.

De toverhazelaar bloeit bijna, een van de eerste lentebodes. Ik zette een takje vol knoppen in water en de volgende dag stond ze al vrolijk te bloeien, geel als de zon. Maar ik wist, zo werkt het niet. Je kan een takje in een vaas zetten om de bloei te bespoedigen, maar ze zal nooit blad maken of vruchten dragen. Om werkelijk te bloeien zal ze verbonden moeten zijn met haar bron, met de aarde, met het water en de zon. Wij mensen kunnen proberen dat proces te bespoedigen, maar het leidt tot niets. De natuur daarentegen heeft geduld en wacht op het juiste moment en ik besef, dat is voor ons mensen, losgeraakt van een natuurlijk ritme, een hele opgave.

Het prille begin van de lente is verraderlijk. Je denkt dat de donkerte voorbij is en alle zaden die zo warm en beschermd in de schoot van moeder aarde hebben gewacht om te gaan ontkiemen, nu ook echt opnieuw geboren gaan worden. Maar dan komt daar nog de koude van februari en maart roert zijn staart. Het kan vriezen en het kan dooien, stormen en waaien en zoveel regenen dat het vruchtbare land verandert in een zompige modderpoel. Een "swamp" heet dat in het Engels.

Het prille begin van de lente doet me een beetje denken aan de strijd om ons bestaan die we nu voeren wereldwijd. De shift die gaande is, vergelijkbaar met de wisseling van de seizoenen. Het licht heeft al gewonnen, maar elk zaadje dat het hoofd boven het maaiveld uitsteekt kan zomaar in de kiem gesmoord worden. Nog even geduld dus, totdat het moeras is drooggelegd, de orkaan is gaan liggen, de warmte de koude heeft verdreven en nieuw leven, vol in het licht, werkelijk een kans krijgt. Een deel van de mensheid kan wensen dat het winter blijft, maar groei is gelukkig niet te stoppen en eens wordt het zomer.

Blijf het licht zien deze lente en onthoudt....."What doesn't kill you, makes you stronger"

